

عنوان مقاله:

ارزیابی ظرفیت های ژئومورفوتوریستی استان خراسان شمالی با استفاده از مدل SWOT

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی ژئومورفولوژی و چالش های محیطی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سمیه کاویان - دانش آموخته کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه حکیم سبزواری، سبزوار، ایران

مهوش نداف سنگانی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

حمید نژادسلیمانی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

ژئومورفوتوریسم، یکی از روشهای مطالعاتی نوین در ارتباط مشترک با حوزه ی علوم زمین و گردشگری است، که بر شناسایی ژئومورفوسایتهای یا مکان های ویژه ی ژئومورفولوژی استوار است. (Reynard et al, 2007) ژئومورفوسایت ها از مفاهیم جدیدی هستند که با تاکید بر تعیین مکان های ویژه، وارد ادبیات گردشگری شده اند (Ielenicz, 2009). جذابیت های گردشگری متناسب با میزان جذابیت های خود میت واند گردشگران را به سوی خود جلب کنند. در واقع ساختار گردشگری یک مکان در برگیرنده عواملی است که می تواند انگیزه بیشتری را برای تقاضای گردشگری در آن مکان فراهم آورد (Law, 2002). جاذبه های ژئومورفولوژیکی، آب و هوایی، آبهای شفا بخش، پوشش گیاهی و گونههای جانوری، همراه با غارها و جریان آبها در مطالعات و سیاست گذاری های اقتصادی توریسم ازجمله مهمترین عوامل به حساب می آیند. (Fenne:1999) اگر تنوع زمین شناختی منطقه یا کشوری زیاد و یا منحصر به فرد باشد، آن کشور قابلیت تبدیل شدن به مقصد ژئوتوریسمی را داراست. مقاصد ژئوتوریسمی در مقایسه با مقاصد اکوتوریسمی انعطاف بیشتری دارند و علاوه بر طبیعت، گاه در صورت وجود پتانسیل در محیط های شهری هم اجراشدنی هستند (حاج علیلو و تکویی صدر، 1390).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/697890>

